

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Apparet discipulis in Cœnaculo. 90

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Donec occumbente oculis die, nascente men- *Inclinata est jam*
tibus, *dies, & ad vesperas.*
Sentiretur in æstu Cordium Solis vicinia. *seit.*

Quod peccaverat Infidelitas, *Ita fere Chrysolog.*
Hospitalitas corrigit;

Tenet ista, quem illa fugasset;

Et est modesto hospiti violentia hæc gravior *Et coegerunt illum*
Cœna. *ut maneret.*

Nondum assequutus suscepit finem itineris, *Quare sinxerit*
Sine injuria veritatis fingit se longius ire. *Christus si adhuc*
longius ire.

Quo dare Majus beneficium possit,
Minus non dignatur accipere.

Libentius convivium, quam conviva.

Appositum in panem translatus agnoscitur.
Nota tamen hujus Sacramentum notitiae.

Ex vultu distinguimus homines;
Deus sola detegatur ex manu.

ELOGIUM XC.

APPARET DISCIPULIS IN COENACULO.

Luc. 24. Ioan. 20.

Quæ sit superbia Fœminis. *Resurrectio Christi,*
Quodante viros de Resurrectione cognoverint? *fæminis prius,*
Ut præirent, quæ sequi debuissent, *quam viris prodi-*
Non fuit præposterus orto, sed mysticus. *ta.*
Opportunitatē hanc abolendi veterem culpam, *Chrysol. serm. 79.*

Sexui suo Mariæ dignitas meruit,
Ut quæ à serpente deceptæ deceperant,
Eruditæ ab Angelis erudirent,
Et quæ hauserant è paradiso perfidiam,

Fidem eruerent è sepulcro
Et quæ primæ laxaverant aditum Mortis.
Primæ viam sternerent & saluti.

Quid quod omnia illa
Unum in tumulum acervata prodigia
Narrant mulieres, sed de Viro?

Piæ Præficiæ obsequium Christi suscipiant,
Apostoli, Christi suscipient passiones;

I 3

III 2

Vnde ne in hoc
quidem mulieres
viris praestent.
Chrysol. serm. 79.
Et sere ad Verbum.

Illæ ferent aromata, hi flagella;

Effundent illæ oleum, hi cruentem,

At quid nunc est, quod in cœnaculo

Fletus, dolorisque convivæ

Spei suæ damnis nutriunt edaces metus?

Meminere Judæorum minas.

Et Præceptoris non meminere promissa;

Orto jam Sole sero adhuc est apud eos,

Quia clausis januis ingredi prohibent unū dī

Vel invitus tamen ille ultro se ingerit;

Enītuntur silentes tenebræ vocalem Solem;

Videtur; & auditu ille, nec creditur;

Pacem precatur,

Et novos cier sua pace conflictus,

Ascendunt cogitationes

Quæ de Erebo, non de Cœlo venirent;

Omnem colligunt in oculos sensum,

Et adhuc jam non mulieribus, sed sibi ipsis in

creduli

Apertis oculis somniare se putant,

Visum jubentur emendare per tactum;

Et in carne Domini suam cœcitatē palpare

Apprehendunt manibus Veritatem,

Quam mentibus non potuerant?

Seu illum per Ostium intrasse non credant,

Adhuc non furem reputant, sed Pastorem,

In stuporem degenerat hæsitatio,

Timo in Gaudium;

Legitur in vulneribus gloria bellatoris;

Vestigia mortis sunt novæ vitæ præfigi;

Renatum magis, quam hilaratū quisq; se credi

Dum ex eo quod redderetur, amissum reputari

bonum

Præteriti æquitatem doloris

In Argumentum latutiae laxioris assumit,

Pacis suæ Prodigio Deo,

Pacem semel dedisse non sufficit.

Qui per primam excitata jam bella sedaven;

Excitanda compescere voluit per secundam;

ELO

Latebant Apostoli
in Cœnaculo pro-
pter metum Iudeo-
rum.

Cum sero esset, &
fores essent clausæ
propter metum Iudeo-
rum.

Et dixit eis, Pax
vobis.
Turbati enim sunt,
existimantes se spu-
ritum videre.

Existimabant se
spiritum videre,
Palpate, & videte.

Janus enim clausis
Christus ingressus.
Qui non intrat per
ostium, fur est, &
latro.

Viderunt loca Cla-
vorum, & gavisi
sunt.

Et dixit eis iterum,
Pax vobis, &c.